

saavidt et enkelt Mars Priser skulde blive faa lave, at Sædtillæget ikke vilde opveie det Væ- løb, hvormed Lønningerne vare nedsatte isølge den forandrede Sædberegning, skulde dog Løn- ningerne efter Loven af 12te Januar 1858 til- flyde Embedsmændene.

Der var imidlertid 2 Medlemmer i Udvalget, der fremfør dette foretrak at blive staaende ved den Sædberegning, som de paagjældende Em- bedsmænd isølge Loven af 12te Januar 1858 have været undergivne, og da Udvalget derefter konfererede med den høitagtede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og han erklærede, at han af disse to Forslag — Fleertallets, der gik ud paa at optage den nye Sædberegning imod at gjøre en vis Nedfattelse af Summen, og Mindretallets, der gik ud paa at beholde de samme Lønningsfater og tillige den samme Sædberegning, der var bestemt i Loven af 1858 — helst vilde slutte sig til det sidste, saa gik Udvalgets Fleertal over til Mindretallet, og det er altsaa hele Udvalgets Forslag, der nu foreligger under Nr. 1, hvilket Forslag altsaa gaaer ud paa, at den tidligere Sædberegning skal vedblive at være den gjældende for de paagjældende Embedsmænd. — Forslaget un- der Nr. 2 angaaer en simpel Redaktionsforan- dring, der bliver nødvendig, naar Forslaget under Nr. 1 vedtages, og det Samme er Til- fældet med Forslaget under Nr. 3. — Til § 2 er der under Nr. 4 stillet et Forslag, til hvis Motivering jeg maa bede det ærede Thing at lægge Mærke, thi det staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet om § 11 i Loven af 12te Ja- nuar 1858 og § 8 i det foreliggende Udkast. Den sidstnævnte Paragraf gaaer ud paa at optage § 11 i Loven af 1858, dog med den Forandring, at der skulde indtræde en Forbe- dring for de Embedsmænd, som komme ind derunder, men derpaa kunde Udvalget ikke gaae ind, thi her er kun Spørgsmaal om 4 bestemte Embedsmænd, og Udvalget har meent, at for- saavidt der var Grund til at hde dem en saa- dan Forbebring, var det rigtigere at hde dem den igjennem Finantsloven, som personligt Til- læg. Naar § 8 saaledes ikke optoges, fremkom imidlertid det Spørgsmaal, hvilken Indflydelse det vilde have, naar § 11 i Loven af 12te Ja- nuar 1858 bortfaldd, uden at der i den nye

Lov blev optaget Noget istedetfor. Den nævnte Paragraf har opfyldt sin Bestemmelse; den be- høves ikke for Fremtiden; de Bestemmelser, den indeholdt, vare af en saadan Natur, at de strax bleve trufne med Hensyn til de Embedsmænd, der kom ind under den, og det Tilfælde, der indtraaede med Hensyn til dem, vilde ikke komme igjen, men Udvalget fandt dog paa den anden Side, at det ikke gik an, ikke at optage denne Paragraf i den foreliggende nye Lov, uden at der blev sagt Noget, som kunde forebygge, hvad man ellers kunde befrygte ved Udeladelsen af den, nemlig at Meningen dermed maaffee kunde være, at den Virkning, denne Paragraf havde udøvet for visse Embedsmænd, derved skulde ophøre saaledes, at disse vilde komme ind un- der de almindelige Bestemmelser efter Lovens øvrige Paragrafer. Meningen maatte imidlertid være den, at den Virksomhed, som § 11 i Loven af 1858 havde udøvet for disse Em- bedsmænds Vedkommende, skulde opretholdes for Fremtiden, og det er efter denne Anskuelse, at Forslaget under Nr. 4 er stillet, idet det gaaer ud paa at opretholde de Lønningsbestemmelser, som allerede ere trufne i Henhold til § 11 i Lov af 12te Januar 1858. — Til § 4 er der under Nr. 5 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at denne Paragraf kun kommer til at gjælde for de Universitetslærere, der oppe- bære Indtægter som Lærere ved den polytek- niske Lærestiftelse, idet Bestemmelsen efter Udvalgets Overbeviisning er overflødig for de andre Læreres Vedkommende. Disces Stil- ling vil ikke forandres derved, men man har befrygtet, at der kunde opstaae Misforstaaelser, naar de her bleve nævnte. — Til § 5 har Udvalget stillet et Forslag under Nr. 6, der gaaer ud paa at nedsette Svæstors Løn fra 2,400 Rd. til 2,000 Rd., samt det Maximum, hvortil den kan stige, fra 3,200 Rd. til 2,800 Rd. De Grunde, som i Motiverne ere an- førte for Forhøielsen af denne Lønning, har Udvalget ikke kunnet finde saa tilstrækkelige, at det har kunnet gaae ind paa den, og det fore- staaer derfor, at den opføres med den samme Sum som i Loven af 12te Januar 1858. — Til § 6, der omhandler den runde Sum, som med Hensyn til Universitetet stilles til Mi- nisterens Raadighed, foreslaaer Udvalget en